

μέθης νὰ μᾶς κτυπήσῃ κατὰ κεφαλῆς τὸν σατραπισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ της.

Εἰς ἀπάντησιν λοιπὸν αὐτῆς τῆς ὕβρεως, πρέπει μὲν νὰ τῇ συγχωρήσωμεν καὶ νὰ ἐκλέξωμεν τέσσαρας ἢ πέντε ἐκ τῶν ὑποψηφίων της, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀναδειξωμεν, ἐν ἀνάγκῃ, ἐὰν ἴδωμεν ἐξαχρειούμενον τὸν πόλεμον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, **ρίπτοντες μονοκοῦκκι**, βουλευτὰς τῆς Πρωτευούσης τρεῖς ἄνδρας τοῦ λαοῦ, τρεῖς ἄνδρας ἀρχῶν, τρεῖς ἄνδρας τῆς πολιτικῆς ὡς ἐπιστήμης καὶ οὐχὶ ὡς κερδοσκοπίας.

Καλιδάν.

ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΛΟΓΙΟΝ.

— "Αἶντε, ρὲ Μῆτσο, πᾶμε 'στοῦ Τενεκέ τὸ σπῆτι νὰ βάλλουμε καμπόσα παληόχαρτα 'στὸ χέρι τοῦ πῆρε κι' ὁ Βαγγέλης προχθὲς μισὸ μετζῆτι....
"Αἶντε, ρὲ Μῆτσο, πᾶμε, κι' ἔχει γερό κεμέρι. Πληρόναι ὁ ἐρίφης, πληρόναι μιὰ χαρά....
Τραμποῦκος ποῦ θὰ πέσῃ καὶ τούτῃ τῇ φορᾷ!

— "Αν δὲν τὸν χαρατσώσω κανένα 'κατοστάρι, νὰ μὴ μὲ λένε Σπύρο, καὶ φτύσε με 'στὴ μούρη....
— Μισὴ ὀκᾶ 'στὰ δύο ἀκόμη, ταβερνιάρη —
"Εἶπαι ποῦ λές, θὰ γδάρω αὐτὸ τὸ κελεποῦρι.
Τόκα λοιπὸν, ρὲ Μῆτσο — Γεῖά σου, μωρὲ ἀντάμη!
'Εβίβα του κι' ἐκείνου τοῦ Τενεκέ τοῦ βλάμη.

— Προχθὲς καπνὸ δὲν εἶχα μὲς 'στὴν καπνοσακκοῦλα, καὶ σ' ἓνα βουλευτῇ μας τραβάω ὁλοίσια, σ' ἐκείνον ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν Τζιά μιὰ δούλα, θεονταρντάνα πρώτης, ψυχὴ μου στὰ Πατήσια!
Καλῶς τονε, μοῦ λένε, ρὲ γεῖά σας, τοὺς φωνάζω, καὶ μὲ τὰ μοῦτρα πέφτω μὲς 'στοῦ καπνοῦ τὸ βάζο.

— Εἶδες, μωρὲ, τί δούλα! ... νά! μὰ τὴν Βαγγελίστρα 'μπορῶ γι' αὐτὴ νὰ γίνω παρτσάδες καὶ κομμάτια.
Μὰ σοῦχει ἡ φακλάνα 'στὴ μέση μιὰ χωρίστρα, σοῦ ἔχει κάτι φρύδια καὶ κάτι μαῦρα μάτια!
'Αμμ' τί σοῦ λείει πάλι ἐκεῖνο της τὸ χέρι ...
'Ὡχ! μπῆξε μου, ρὲ Μῆτσο, μὲς 'στὴν καρδιὰ μαχαίρι.

— Γιατί, προχθὲς τῆς εἶπα, δὲν βγαίνεις βουλευτίνα; Βάλε, ψυχὴ μου, κάλπη, κι' εὐθὺς νὰ σοῦ τὸν ρίξω αὐτὴ χαμογελοῦσε 'στὰ λόγια μου ἐκεῖνα, κι' ἀπάνω της μοῦ ῥχόταν σὰν λύκος νὰ χημήξω.
"Ενα φιλι τὸν ψῆφο, τῆς λέω, κι' ὄχι ἄλλο, καὶ βουλευτῇ γιὰ σένα τ' ἀφεντικὸ θὰ βγάλω.

— 'Εβίβα της! ... δὲν ξέρεις, ἔχθες μὲ τὸν Σωτήρη εἶπα σὲ μιὰ κυρά μας τὸ πιάνο νὰ μᾶς παίξῃ, κι' αὐτὴ γιὰ τὸ δικό μας μονάχα τὸ χατῆρι ἐκάθισε 'στὸ πιάνο, χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξι.
— 'Εβίβα καὶ τῆς δούλας, καὶ μία παραπάνω ...
— Καὶ τῆς κυρᾶς ἐβίβα, ὅπου μᾶς παίζει πιάνο.

— Μὰ τὸ σταυρὸ, ἐφέτος τὸν κόσμον θὰ χαλάσω, ἀφίλητη, ρὲ Σπύρο, δὲν θὲ ν' ἀρήσω δούλα, πολτρώναις, καναπέδες, καὶ ὅ,τι 'βρῶ θὰ σπάσω, καὶ σ' ὅλα θὰ δουλέψῃ ἀμάκα καὶ βεμουῖλα.
'Αμμ' τί θαρροῦνε τάχα οἱ παληομασκαράδες, πῶς ἔτσι μόνο τζάμπα θὲ νάβγουν βουλευτάδες;

— Γιατί μονάχα τώρα μᾶς σφίγγουνε τὰ χέρια, καὶ ἔρχονται μαζί μας 'στὸ καπηλειὸ καὶ πίνουν; γιὰτὶ μονάχα τώρα νὰ λύνουν τὰ κεμέρια, καὶ σ' ὅλα τ' ἀνταμάκια παληόχαρτα νὰ δίνουν; Γιατὶ καὶ σὰν δὲν ἦναι γιὰ νάβγουν βουλευτάδες, δὲν ἔρχονται μαζί μας, νὰ τρῶνε καὶ γιακάδες;

— Μωρὲ θὰ φᾶνε μαῦρο, ὅπου θὰ πάῃ γόνα!
— Σήκω, ρὲ Μῆτσο, πᾶμε σὲ κανενὸς τὸ σπῆτι, νὰ κουνηθοῦμε 'λίγο ἀπάνω 'στὴν πολτρώνα, νὰ 'δοῦμε καὶ 'λιγάκι κανένα νεροχύτη.
— 'Εγὼ καὶ 'στῆς κυράδες τ' ἀμόρε θὲ νὰ κάνω ...
— Σήκω, καὶ ἔχω κέφι ν' ἀκούσω 'λίγο πιάνο.

— Εἰς τὴν κυρά θὰ πᾶμε κι' οἱ δύο μας κουρούνα, καὶ νὰ μοῦ 'δγοῦν τὰ μάτια, ἀν δὲν 'στὴν καταφέρω μὲ τὸ γλυκὸ της πιάνο νὰ 'πῇ τὴν Παπαροῦνα..
Τί μαλαγὰνα εἶμαι μὲ ξέρεις καὶ σὲ ξέρω.
— Τόκα λοιπὸν, ρὲ Σπύρο, καὶ βουλευτῆς νὰ γένης ...
— "Ε! ταβερνιάρη, γράφτα, καὶ ἔχε νὰ λαβαίνης.

Souris.